

ΤΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΟΥ

ΠΑΝΣΕΔΕΣ

Τὸ κάλλος φορεῖ προσωπίδα ἐξ ἰδιοτροπίας, ἡ ἀσχημία ἐξ ἔρωτος.

Τὸ ὄραϊον θῆλυ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ αἰώνια προσωπίς τοῦ ὄραϊου ἀρρενοῦ. Οἱ ἀσχημοὶ τότε θὰ ἠτόκτονον καὶ ὁ κόσμος θὰ ἦτο παράδεισος.

Διὰ τὴν ἐρώσαν γυναῖκα τὸ δάκρυ εἶνε ἡ προσωπίς τοῦ γέλωτος. Ὑπὸ τὸ δάκρυ θὰ εἴησι πάντοτε μευδιάμα. Κανὼν ἄνευ ἐξαιρέσεως. Ἀ ἔρωμέναι πάντοτε κλαίουσι διὰ νὰ γελοῦσι !..

Εἰς τὰ συνταγματικά βασίλειά ὁ ἐκλογεὺς μασκαρεύει τὸν ἀνήλικο, ὁ βουλευτὴς τὸν ἐκλογέα, ὁ ὑπουργὸς μασκαρεύει τὸν βουλευτὴν καὶ ὁ βασιλεὺς μασκαρεύει ὅλους καὶ ὅλα.

Ἡ πανώλης αὐξάνει τὸ λαθρεμπόριον εἰς τὰ ἐμπορεύματα, αἱ ἀποκρηές αὐξάνουν τὸ λαθρεμπόριον εἰς τὰ ἀνδρόγυνα.

ζωή της πέρασε γιὰ λίγων καιρῶ ἡσυχῆ καὶ μονότονη, ζωὴ καλῆς σοφύου καὶ σοφικῆς μητέρας. Σ' ἓνα χορὸ ὅμως, γνωρίστηκε με τὸν κόμητα Τ... κληρονόμο μιάς ἀπ' τῆς παλιότερας οἰκογένειας τῶν Ἰονίων νήσων. Ὁ κόμητς Τ... ὅπου ὅλοι οἱ εὐγενεῖς τοῦ τόπου του, εἶχε μόνη περιουσία τὸ ὄραϊο του ὄνομα καὶ τ' ὄραϊότερο πρόσωπό του. Μὰ φοροῦσε μὲ τόση χάρι καὶ λεβεντιά τὸ ἐλληνικὸ φέσι καὶ τὴ φρουσανέλλα, ὥστε ἡ ἴανθη συχάθηκε ἔσφαιρικά τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἔγινε ὡς ἐκ θαύματος, ἀρκαίφης Φιλελληνίς! Καὶ τὸ ἴδιο κίλιας βράδι, παρήγγειλε νὰ ζέψουν τ' ἀμάξι της καὶ παρότρυνε τὴ συζυγικὴ στέγη γὰ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἑφτανήσσιον εὐκατρίδη.

Λένε μάλιστα πὼς στὸ δρόμο, τ' ἀμάξι τους συναντήθηκε μὲ τ' ἀμάξι τοῦ βαρώνου Φ... πὸν ἐπέστρεψε ἀπὸ ἓνα μαζὸ ταξειδάκια. Ὁ βαρόνος εἶδε τὴ γυναῖκα του στὸ πλευρὸ τοῦ κόμητος Τ... μὰ δὲν πίστεψε σὰ μάτια του καὶ γ' αὐτὸ δὲν κατέρηκε νὰ σταματήσει τοὺς φγαδάς. Τοῦ φαινόταν ἀδύνατο νὰ τὸ εἶχε σκάση ἡ γυναῖκα του, ἀφοῦ ἐκεῖνος εἶχε τὸ κλειδί τῆς ἐξώπορτας στὴ τσέπη του!..

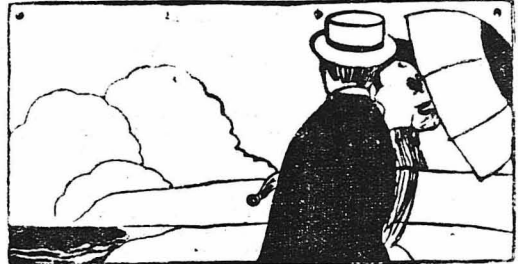
Ἡ ἴανθη ἄρρησε τὸν κόμητα νὰ τὴν ἀπαγάγῃ, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ τὸν βάλῃ νὰ τὴν σεφρανοθῇ. Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ποθομένου, δὲν ἔδωκε καθόλου, μόλις ἔφτασε στὴν Ἑλλάδα, ν' ἀπαρνηθῇ τὴ θρησκεία τῶν πατέρων της καὶ νὰ γίνῃ Χριστιανή.

Ὑστερ' ἀπὸ κάμποσα χρόνια ἠρόσιον συμβίωσης μὲ τὸν κόμητα Τ... ἀντελήφθη μιά μέρα πὼς ὁ σύζυγός της δὲν ἦτανε δὴ κανένα ἐξαιρετικὸ φαινόμενο, ἀφοῦ ὅλοι οἱ Ἕλληνες φοροῦσανε τότε ἄσπρες φουσανέλλες καὶ κόκκινα φέσια. Ἡ ἀνακάληψη αὐτὴ ἔκανε τὸν ἔρωτά της πρὸς τὸν Τ... νὰ ψυχραθῇ, νὰ κρυώσῃ καὶ, τέλος, νὰ παγώσῃ. Καὶ ἐπειδὴ τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ ζῆ μ' ἓναν ἄντρα γιὰ τὸν ὁποῖον ἔπαυε πιά νὰ αἰσθάνεται τὴν παραμικρὴ ἀγάπην, τοῦ ἔκοψε ἓνα σημαντικὸ ἐτήσιο εἰσόδημα καὶ τοῦ εἶπε με τὸ καλὸ πὼς τὸν παρακαλοῦσε πολὺ νὰ τὴν ἀφήσῃ ἡσυχῇ. Ὁ κόμητς Τ...—τύπος ἱπποῦ—δὲν τῆς ἔφερε τὴν παραμικρὴ ἀντίρρηση. Πῆγε κ' ἐγκατεστάθηκε στὴν Ἰταλία, ὅπου καὶ συνετηρεῖτο μέχρι τὸν τελευταῖον ἡμερῶν τῆς ζωῆς του μὲ τὸ εἰσόδημα τῆς γυναίκας του.

Κ' ἔτσι ἡ τέως λαίδη Ε... ἡ τέως βαρόνισσα Φ... καὶ τέως κόμισσα Τ... βρέθηκε καὶ πάλι ἐλευθεροζωντοχήρια γιὰ τρίτη φορὰ, κἀτὸ ὅμως ἀπ' τὸ γαλανὸ οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδος, αὐτὴ τὴν φορὰ. Ἐκανε κάμποσα ταξειδάκια στὴν Τουρκία κ' ἔμαθε στὴν ἐντέλεια τὰ ἑλληνικά καὶ τὰ τουρκικά. Ἀργότερα ἤθεσε κ' ἐγκατεστάθηκε στὴν Ἀθήνα. Τότε γνωρίστηκε καὶ γ' ἐ τὴ Δουκίσση τῆς Πλακεντίας. Τὸ σπίτι της ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ πικρὰ κομμάτια τῆς τότε Ἀθήνας κ' ἔ'νε ἀπὸ τὰ πολὺ λίγα ὅπου μιλοῦσανε γαλλικά καὶ χόρευαν Φράγγικους χοροὺς.

Μὰ οἱ ἔρωτικὰ περιπέτειές της ἰδιορρυθμίου αὐτῆς Ἀγγλίδος δὲ σταματοῦν ὡς ἐδῶ. Στὴν Ἑλλάδα, ἐπέκρωτο νὰ λάβῃ καὶ τέταρτο σύζυγον, ἓναν ὁμοεπιβόλου ἀγωνιστὴ τοῦ 21, τὸ στρατηγὸ Χατζηπέτρο. Γιὰ τοὺς παρόντους καὶ κομμοκομματικούς ἔρωτες τῆς ἴανθης μὲ τὸ συμπατριώτη μας, θὰ κάνουμε πλατεῖα λόγο στὸ ἐρχόμενο φύλλο.

Ν. Ἀδ.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΚΟΥΡΚΟΥΣΟΥΡΙΕΣ

Στὸ Πλημμελειοδικεῖο :

Π ρ ὁ ἔ δ ρ ο ς : Κατηγοροῦμενε, πὼς ἀρνεῖσαι ἀφοῦ δέκα μάτρες λένε διὸ σὲ εἶδαν ;

Κ α τ ἡ γ ο ρ ὀ ὄ μ ε ν ο ς : Καὶ τί μ' αὐτὸ. Ἐγὼ μπορῶ νὰ φέρω ἄλλους πενήτα... πὼς δὲν με εἶδαν !..

Στὸ ξενοδοχεῖο :

Κάποιος στρεφόμενος πρὸς τὸν πλαινὸ τοῦ :

- Κύριε, ἔχετε τὴν καλοσύνη νὰ μοῦ δώσετε τὴ μουστάρδα ;
- Νὰ τὸ πῆτε στὸν ὑπηρέτη, κύριε, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος μὲ θυμὸ.
- Μὲ συγχωρεῖτε ἡπατήρη...;
- Ἀηλαθὴ μὲ πῆρατε γὰ γκαρσόνι ;
- Ὅχι, σὰς πῆρα γιὰ εὐγενῆ ἄνθρωπο.

Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια συσκέπεται γιὰ τὴν ὀνομασίαν βιομεροῦ παρεσάκτου σκύλου :

- Ὁ γυνίς.—Ἐγὼ λέω νὰ τὸ βγάλουμε «Φ λ ὁ ξ».
- Ἡ θυγάτηρ.—Ἐγὼ λέω νὰ τὸ βγάλουμε «Λ ι λ ι».
- Ὁ τ' αἰτέρας.—Ἐγὼ λέω νὰ τὸ βγάλουμε... ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι!..

Στὴ Γεωργικὴ Σχολή :

— Πέστε μου σεῖς, πότε μπορεῖ νὰ τρηγῆσῃ κανεὶς καλύτερα ἓνα ἀμπέλι ;

— Ὅταν λείπει ὁ δραγάτης !..

Στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο :

- Μαμὰ, γιὰτί αὐτῆς τῆς γυναίκας τῆς ἔκοψαν τὰ χέριμα ;
- Γιὰτί ἔβαζε τὰ δάκτυλα στὴ μύτη της, ὅπως καὶ σὺ.

Στὸ Κολονάκι :

Ἐνας νεαρὸς νεοσὺλλετικός φιλονεκεῖ μὲ ἓνα οἰνοπόλην :

- Γιὰ νὰ σοῦ πὼς κίρη κίρη!..
- Βρὲ αἶε νὰ χαθῆς... σ τ ρ α τ ο π α ι δ ἄ ρ ι ο ν !..

Ὁ ἰατρός Ω, διακρίνεται περισσότερο ὡς κινηγὸς παρὰ ὡς Ἀσκληπιάδης. Προχθές μεταξὺ δύο κινηγῶν ἠκούσθη ὁ ἔξης διάλογος :

- Καὶ εἶνε καλὸς κινηγὸς ὁ Ω ;
- Καλὸς ! Νομίζεις...πὼς τὸ κάθε ποῦλι εἶνε πελάτης του. Μιά καὶ κἄτω !..

- Κάτι συλλογισμένους Μάορμα Κώστα !..
- Νά, δὲν ξέρω τί νὰ τὸν κάμω τὸν γιὸ μου.
- Τί δουλειὰ κάνει τώρα ;
- Εἶνε τελειόφοιτος.
- Αἶ, ἄστον...τελειόφοιτο !..

Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα :

Μεταξὺ δημοτικιστοῦ καὶ ὀπαδοῦ τῆς καθαρευούσης :

- Ὁ ! φίλε μου, διατὶ σήμερον τὸ πρόσποπόν σου εἶνε τῶσον κατηφές ;
- Ὅχι νὰ μὴν εἶνε β ε λ ο ὕ δ ο !
- ! ! !

— Γιατῆρ μου καλὰ ποῦ σὲ συναντῶ. Δὲν ξέρω τί ἔχω. Εἶμαι ἄρρωστος καὶ ὅμως τρώγω σάν λύκος, δουλεύω σάν σκυλί, τρέχω σάν ἄλογο.

— Τότε, φίλε μου, εἶπε διακόπτων ὁ ἰατρός, νὰ ἐρωτήσης ἓνα κτηνίατρο !..

- Τὸ ἔμαθες; ξαναπαντρεύηκα !
- Καὶ ποιά πῆρες ;
- Τὴν κουνιάδα μου !
- Τί ἰδέα !
- Εἶσαι ἡλίθιος ! Ἐν ἔναντιν περὶ τῶσαι θὰ εἶχα δύο πεθερές, μὰ τῆς μακαρίτισσας καὶ μιά τῆς νέας μου γυναίκας, ἔδω τώρα ἔχω μιά καὶ μόνη !..

Ὁ κατεφυγμένους